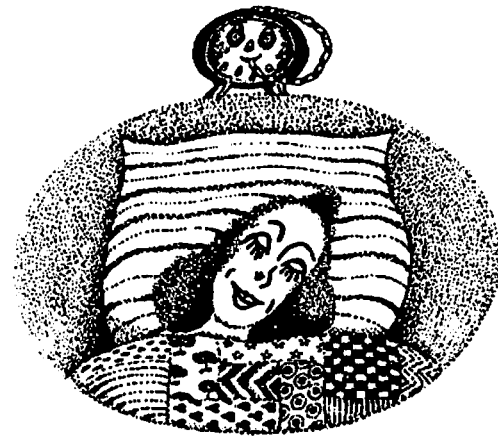

een bruna jeugdboek

Dropje de heks en Nico Neushoorn

Eveline Hasler

met illustraties van Peter Sís

1981

A.W. Bruna & Zoon Utrecht/Aartselaar

Oorspronkelijke titel: Die Hexe Lakritze und Rino Rhinozeros
© 1979 Benziger Verlag Zürich, Köln
Vertaling: Els van Delden
© 1981 A.W. Bruna & Zoon
Omslagillustratie: naar een tekening van Peter Sís
Vormgeving: Karel van Laar
Druk: Tulp, Zwolle
ISBN 90 229 4566 9
D/1981/0939/118

CIP. gegevens

Hasler, Eveline - Dropje de heks en Nico Neushoorn / Eveline Hasler ; met ill. van Peter Sís ; [vert. uit het Duits Els van Delden]. - Utrecht [etc.] : Bruna. - Ill. - (Bruna jeugdboek)

Oorspr. titel : Die Hexe Lakritze und Rino Rhinozeros.
ISBN 90-229-4566-9

Inhoud

De heksenschool	8
De toverspreuk	13
De mensenschool	16
De tovervlieg	22
De schrijfles	27
De spinazie-neus	33
De wens	39
De sterke Nico	42
De neushoorn	46
De pruimeboom	50
De oude vrouw	54

Van dezelfde schrijfster:
De Letterkoning en Dropje de heks

Dropje de heks
vliegt iedere morgen op haar bezem
naar school.

Op school leert zij
toveren, schrijven en lezen.

Dropje is een heksenmeisje.

Psu-u-u-u-t!

Dropje's bezem landt voor het
schoolgebouw.

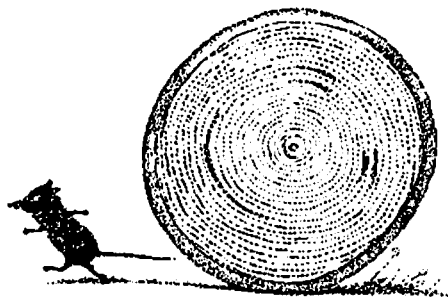
Je kan zien dat het een
heksenschool is.

Voor heksenscholen staan
vreemde rekken.

Die zien eruit als ski-rekken,
maar het zijn heksenbezem-rekken!

De sterke Nico

Dropje heeft Nico sterk getoverd.
Nico voelt hoe zijn spieren
hard als staal worden.
Hij kijkt naar zijn handen en voeten,
die zien er nu nog
veel krachtiger uit.
Nu hoef ik maar met
mijn vingers te knippen
en Stef en zijn vrienden
liggen al op de grond,
denkt Nico.

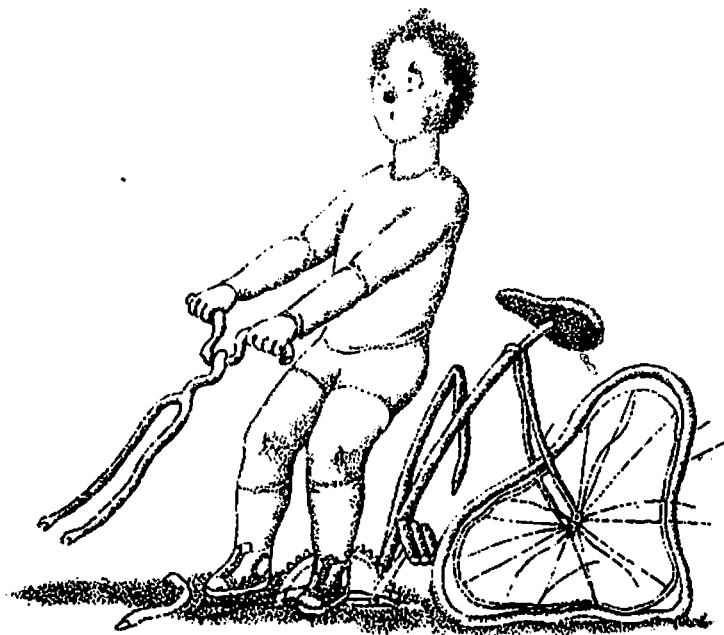

De heks is met haar bezem
verdwenen.

Nico pakt zijn fiets
uit het rek.

Met volle kracht springt hij
in het zadel.

Krak! De trappers buigen krom!
Krak! Het zadel valt er af!
Plof! Nico ligt op de grond.

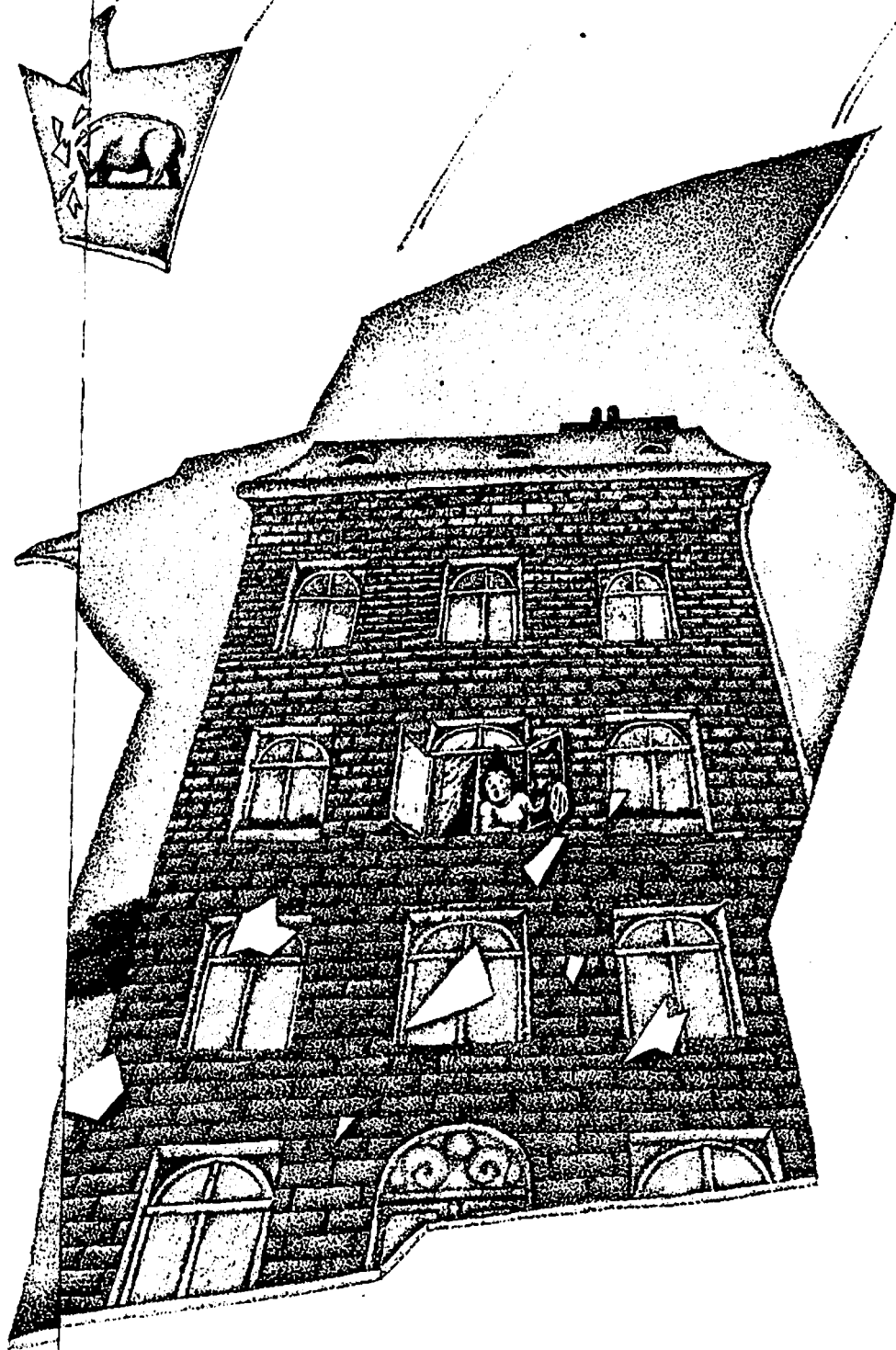
O jee, mijn nieuwe fiets,
denkt Nico.
Wat zullen vader en moeder zeggen?
Hij sleept zijn fiets de straat op.
Daar komt net Greet Veenman
de deur uit.
'Hallo, Greet!' groet Nico.
Hij grijpt Grees hand.
'Au, au!' gilt Greet. 'Gemenerd!
Ik wil je nooit meer zien!
Nico laat vlug Grees hand los.
Die zit vol blauwe plekken.
Grees moeder komt snel aanlopen
en
trekt Greet in huis.

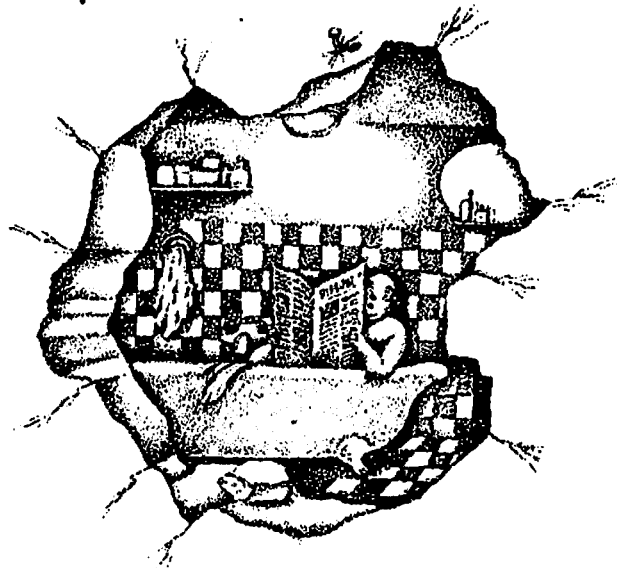
Ik ben wel verschrikkelijk sterk
geworden,
merkt Nico.
Thuis is zijn moeder
de ramen aan het zemen.
'Moeder, ik ben sterker geworden,'
zegt Nico.
'Nog sterker?' vraagt moeder.
'Dat komt goed van pas.
Help me maar de ramen te zemen!'

De neushoorn

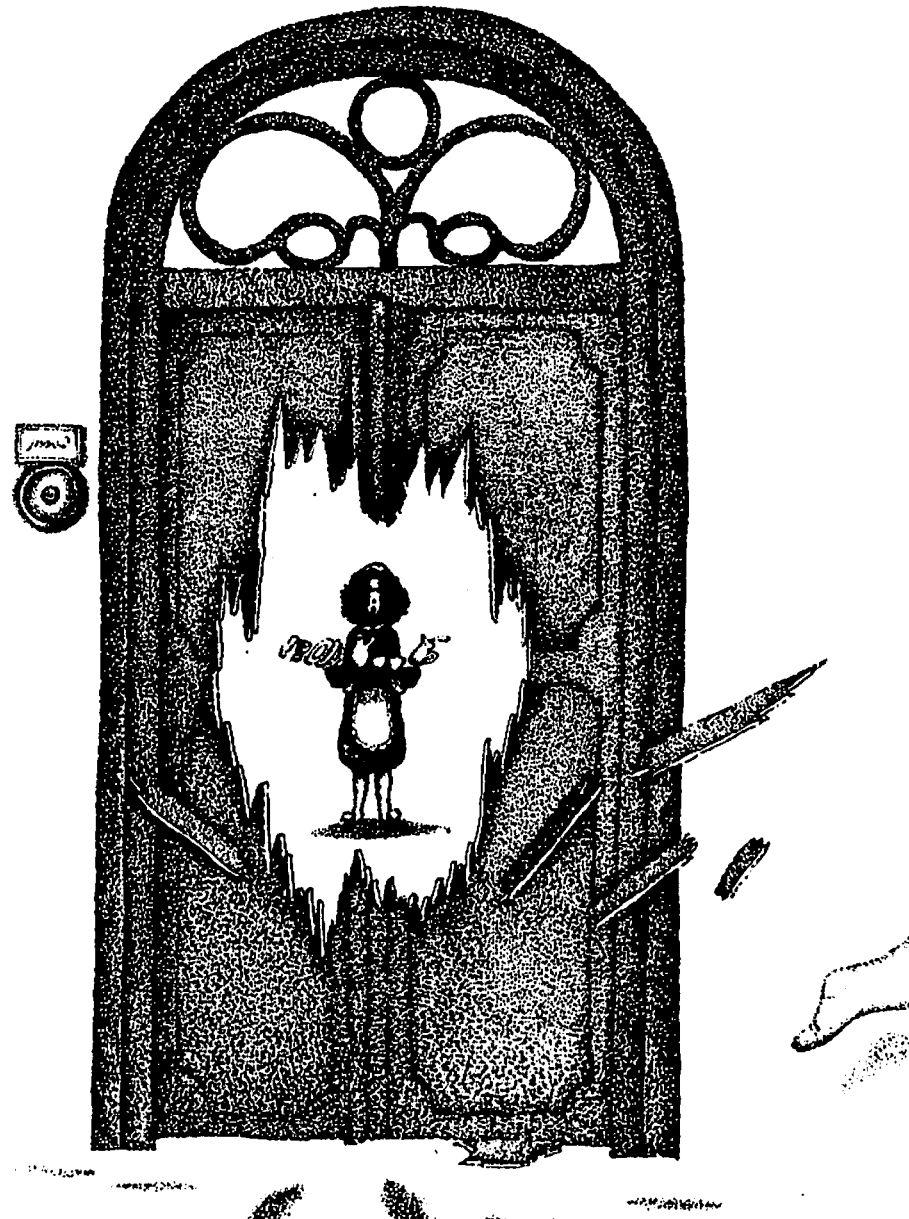
De sterke Nico gaat zijn moeder
helpen met ramen zemen.
Moeder geeft hem de zeem.
Nico veegt over de ruit.
Rinkel! De ruit breekt.
Kinkel! De scherven vallen op
straat.
Pets! Moeder geeft Nico
een draai om zijn oren.
'Wat moeten we doen?'
zegt moeder tegen vader,
'onze Nico is te sterk.'
'Te sterk?' Vader lacht.
'Hoe sterker, hoe beter!
Dan kan hij deze spijker voor me
in de muur slaan!'

Vader geeft Nico de hamer.
Nico slaat. Wam!
De hamer beukt op de spijker. Bam!
De hamer slaat een gat door
de muur naar het huis van de
buurman.
'Nico, je bent een neushoorn!'
zegt vader.
Nico moet bij de buurman

gaan zeggen dat het hem spijt.
Hij klopt op de deur.
Boem! De deur versplintert.

's Avonds weet iedereen in het dorp hoe sterk Nico geworden is. Als Nico op straat komt, vliegen de mensen naar binnen en doen de deur op slot. De laatste keer dat ze dat deden, is twee jaar geleden. Toen was er in de stad een leeuw uit het circus ontsnapt. 'Daar gaat Nico Neushoorn,' zeggen ze en gluren van achter de gordijnen naar de straat.

De oude vrouw

Sterk zijn is helemaal niet leuk,
denkt Nico.

Iedereen neemt de benen voor me.
De heks moet me weer maken
zoals ik was.

Voor mijn part zelfs
een beetje minder sterk nog.

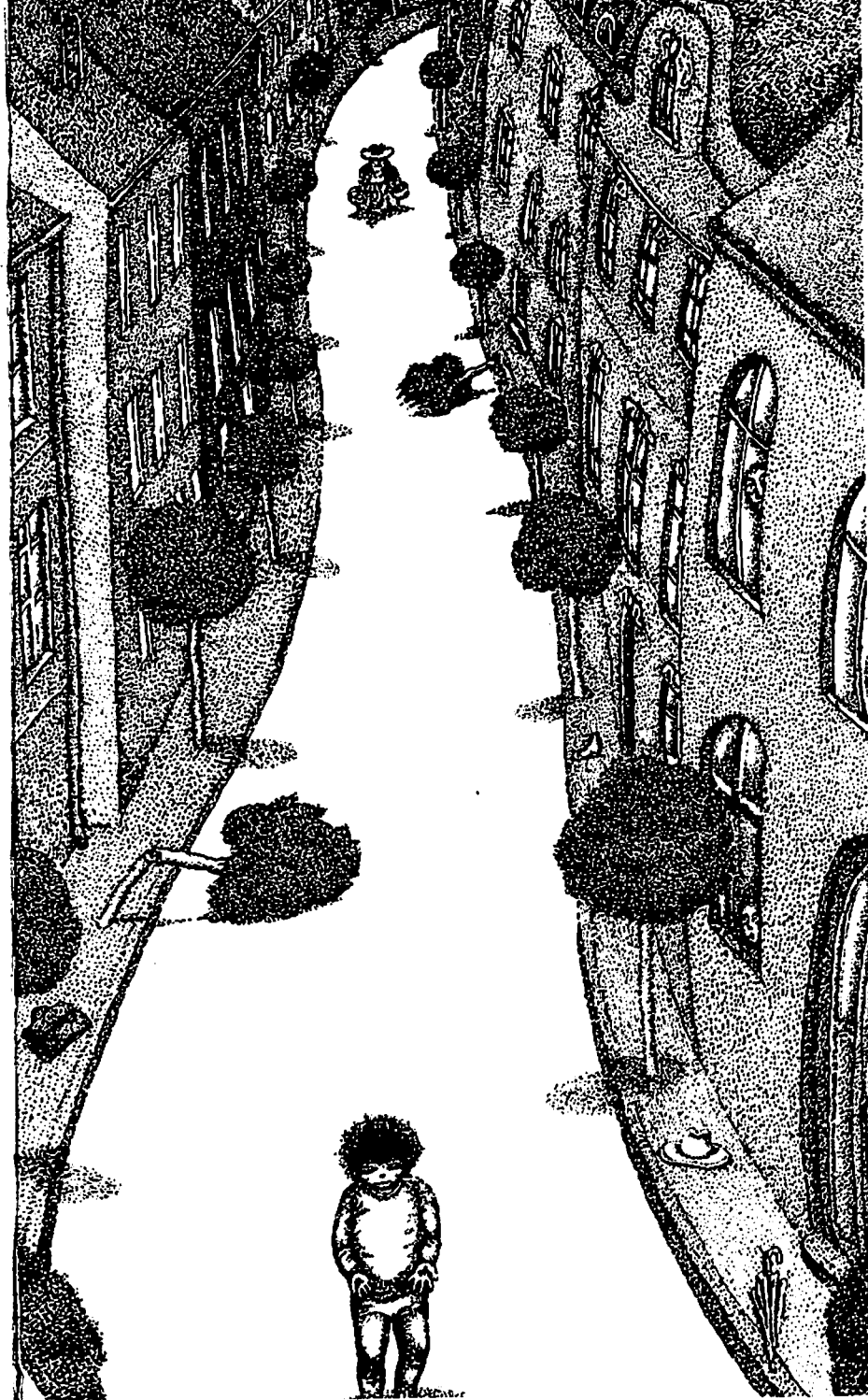
Als Stef bijvoorbeeld.

Dat ik hem dan niet meer
zo makkelijk op de grond krijg,
kan me niet schelen.

Van vechten moet ik toch
niets meer hebben.

Nico staat nu bij de schoolbosjes.
'Heks!' roept hij. 'Kom te
voorschijn!'

Maar er is niets te zien.

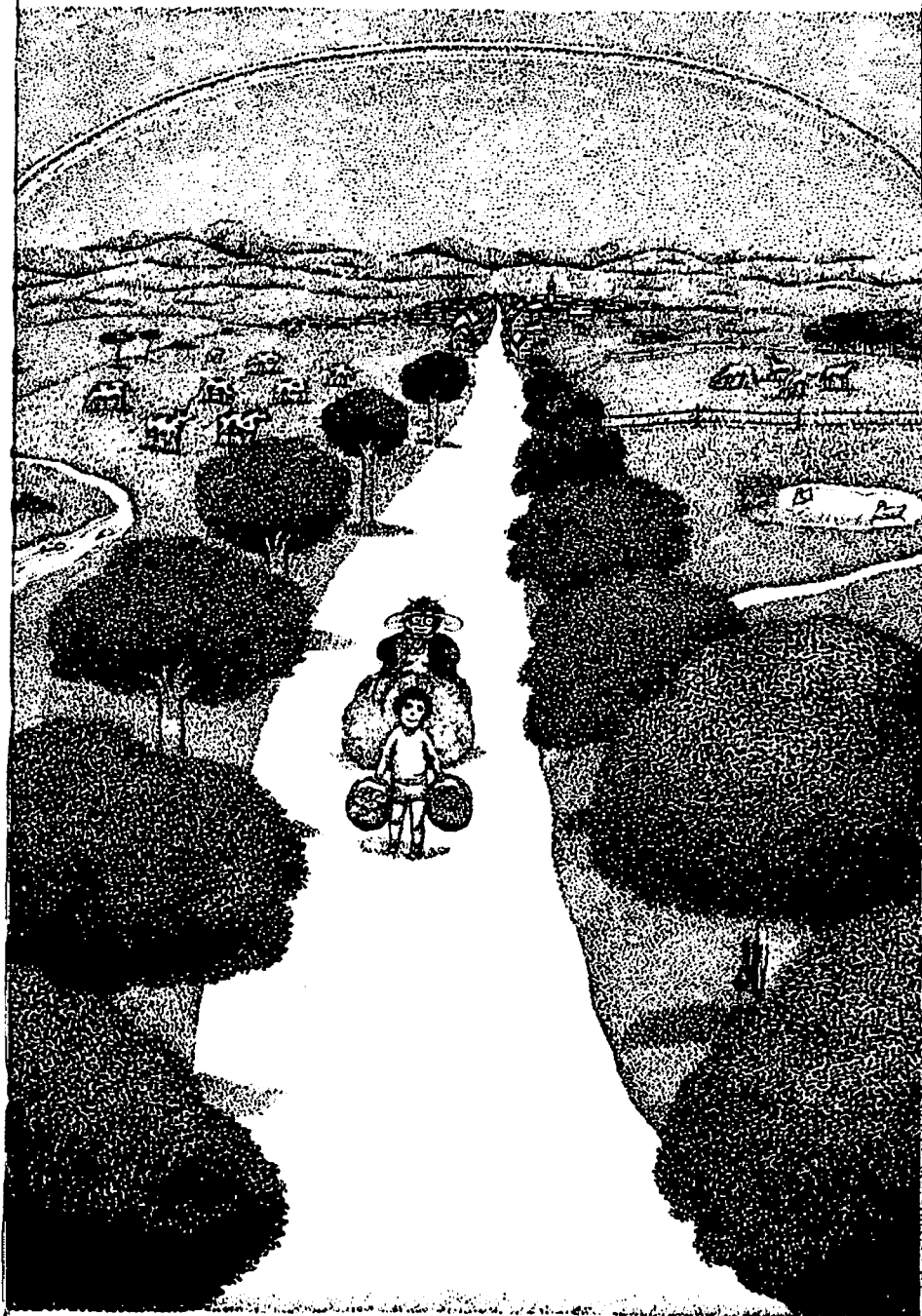
In gedachten verdiept gaat hij
in de schaduw van de bosjes zitten
en staart naar zijn handen.
Die lijken wel grijpers
van een hijskraan.

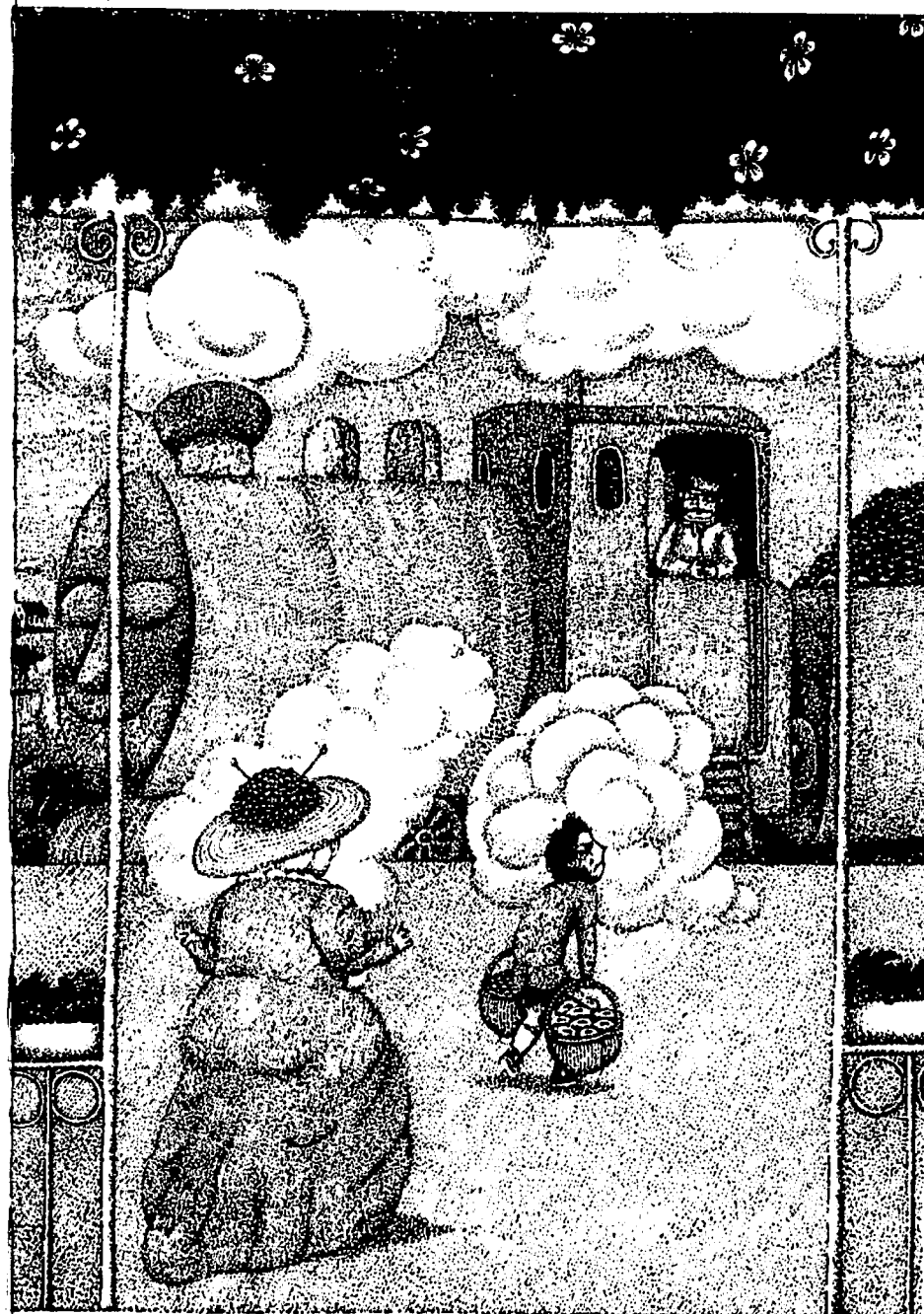
Daar komt een oude vrouw aan.
Ze wil met de trein
naar haar broer in de stad,
om hem pruimen en appels
uit haar tuin te brengen.
Haar manden zijn zwaar.
Ze trekken aan haar dunne armen
of ze vol zitten met lood.
Zweetdruppels staan op
haar voorhoofd.

Arm mens! denkt Nico.
Ik zal haar helpen dragen,
dan is mijn kracht tenminste
voor iemand van nut.
Maar misschien
is ze ook bang voor me,
net als de anderen?
Maar nee hoor,
de oude vrouw heeft slechte oren;
van Nico Neushoorn
heeft ze nog nooit gehoord.
Graag geeft ze haar manden aan
Nico.
Voor Nico zijn de manden
zo licht als veertjes.
Hij gaat met de oude vrouw mee
naar het station.

De dorpsstraat is leeg.
Uit een raam roept iemand:
'Nico Neushoorn!'
'Zo, heet je Nico,'
zegt de oude vrouw. 'Ik ben blij dat
je mijn
zware manden draagt.'
Ze glimlacht naar Nico.
Dan gebeurt er iets vreemds.
Met elke stap,
echt met elke stap,
worden de manden zwaarder voor
Nico.
Als ze eindelijk bij het station
aankomen,
lijken ze vol lood te zitten.
Met een zucht zet hij
de manden neer.
Hij kijkt naar zijn handen en voeten,
die zijn nu kleiner en smaller,
precies zoals vroeger.

De betovering is weg,
denkt Nico blij.
Hoe zou mijn neus er nu uitzien?
De oude vrouw stapt de trein in
en Nico geeft haar de manden aan.
De trein vertrekt.
Langzaam gaan de wagons Nico
voorbij.
Daar wuift iemand naar hem
vanuit de achterste wagon.
Het is een meisje
met een hoofddoek.
Het is de heks!
'Heel erg bedankt, heks!' roept Nico.
Dropje licht en zwaait weer.
Dan gaat ze op haar bezem zitten
en vliegt psu-u-u-u-t
de trein uit.

Als ze boven het bos vliegt,
is ze nog maar
een kleine stip.
Op de weg terug blijft Nico
voor de bakkerswinkel staan.
In de ruit bekijkt hij
zijn neus.
Die is niet spinazie-groen meer.
Nee, hij is nu al veel lichter,
zachtgroen als een
jong beukeblaadje.